

уважение на хората. Любовта развива мило-сърдие, а милосърдието прави човѣка отзивчивъ, състрадателенъ къмъ хората, снизходителенъ къмъ слабостите имъ. Когато разумътъ е добре развитъ въ човѣка, той може да разсѫждава върху причините и последствията на нѣщата. Като имате предъ видъ това, всички трѣбва да работите, да развивате онѣзи чувства и способности въ себе си, които сѫ слабо развити. У едни хора разсѫждѣкътъ е слабо развитъ; у други — времето, тактътъ; у трети — милосърдието; у четвърти — вѣрата; у пети — надеждата и т. н. Това сѫ все дефекти, които развалятъ живота ви; тѣ внасятъ у васъ съмнения, колебания, недоразумения, обезсърдчения и т. н. Вие трѣбва да развивате въ себе си положителни качества, за да подобрите характера си. Добриятъ характеръ изисква добре развита разсѫдливостъ, въображение, чувство на сравнение, музика. Човѣкъ съ добъръ характеръ подразбира отворенъ човѣкъ, въ когото излишната влага се изпарява, да не бѫде нито много влаженъ, нито много сухъ. Той трѣбва да бѫде твърдъ въ идейтѣ си, дружелюбенъ и общителенъ. Тѣзи качества усилватъ ума на човѣка. Човѣкъ се ражда съ способности и дарби, които сѫ въ зародишъ, но трѣбва да работи върху тѣхъ, да се развиватъ. Колкото повече човѣкъ съсрѣдоточава мисълъта си къмъ тия центрове, толкова повече кръвъ приижда тамъ, и тѣ по-вече се развиватъ. Кръвта носи съ себе си